

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος-Πες με το νου σου «Ελέησέ με, Θεέ μου», και ολοκληρώθηκε η προσευχή σου.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

410952_DSC00012

«Και πώς είναι δυνατό, λέγει, άνθρωπος κοσμικός, που είναι προσηλωμένος στο δικαστήριο, κάθε τρεις ώρες της ημέρας να προσεύχεται και να τρέχει στην Εκκλησία; Είναι δυνατό και πολύ εύκολο. Γιατί, κι αν δεν είναι εύκολο να πας στην Εκκλησία, καθώς στέκεσαι εκεί μπροστά στις πόρτες κι είσαι προσηλωμένος στο δικαστήριο, είναι δυνατό να προσευχηθείς. Γιατί δε χρειάζεται τόσο φωνή, όσο σκέψη, ούτε έκταση των χεριών, όσο τεντωμένη ψυχή, ούτε κάποια στάση, αλλά πίστη.

Γιατί κι αυτή η Άννα δεν εισακούστηκε επειδή έβγαλε δυνατή και μεγάλη φωνή, αλλ' επειδή φώναξε δυνατά μέσα στην καρδιά της. Γιατί «η φωνή της δεν ακουόταν» (Α' Βασ. /, 13), λέγει, αλλά την άκουγε ο Θεός.

Το ίδιο έκαναν πολλές φορές και πολλοί άλλοι, και ενώ ο άρχοντας μέσα φώναζε, απειλούσε, έκανε χειρονομίες, μαινόταν, αυτοί, στεκόμενοι μπροστά στις κλειστές πόρτες και λέγοντας λίγα λόγια προσευχής με το νου τους, όταν μπήκαν μέσα τον μετέβαλαν και τον καταπράυναν και τον έκαναν ήμερο, από άγριος που ήταν. Και δεν εμποδίστηκαν καθόλου, ούτε από τον τόπο, ούτε από την ώρα, ούτε από τη σιωπή για την προσευχή αυτή.

Αυτό λοιπόν κάνε κι εσύ! Στέναξε βαθειά, φέρε στη μνήμη σου τις αμαρτίες σου, στρέψε το βλέμμα σου στον ουρανό, πες με το νου σου «'Ελέησέ με, Θεέ μου», και ολοκληρώθηκε η προσευχή σου.

Γιατί αυτός που

ση και μετάνιωσε για τα

αμαρτήματά του.

Γιατί το να ζητούν έλεος ταιριάζει σ' αυτούς που αμάρτησαν. Αυτός που είπε «ελέησέ με», πήρε συγχώρηση των σφαλμάτων του.

Γιατί αυτός που ελεήθηκε δεν κολάζεται. Αυτός που είπε «ελέησέ με», κέρδισε τη Βασιλεία των Ουρανών.

Γιατί αυτόν που θα ελεήσει ο Θεός, δεν απαλλάσσεται μόνο απ' τη κόλαση, αλλά γίνεται άξιος και των μελλοντικών αγαθών.

Ας μην προφασιζόμαστε λοιπόν λέγοντας, ότι δεν υπάρχει κοντά μας οίκος προσευχής. Γιατί εμάς τους ίδιους έκανε ναούς η χάρη του Πνεύματος του Θεού, εάν βέβαια είμαστε άγρυπνοι, ώστε να έχουμε από παντού μεγάλη ευκολία.

Η λατρεία μας δεν είναι τέτοια, όπως ήταν παλαιότερα των Ιουδαίων, που είχε πολύ το υλικό στοιχείο και απαιτούσε πολλή απασχόληση. Εκεί ο προσευχόμενος έπρεπε να ανεβεί στο ιερό, να αγοράσει τρυγόνια, να χρησιμοποιήσει ξύλα και φωτιά, να πάρει μαζί του μαχαίρι και το θύμα, γιατί εσύ ο ίδιος είσαι και ιερέας και θυσιαστήριο και θύμα.

Όπου λοιπόν κι αν βρίσκεσαι, μπορείς να στήσεις το βωμό, δείχνοντας μόνο νηφάλια πρόθεση, και σε τίποτα δεν σε εμποδίζει ο τόπος, ούτε σε εμποδίζει η ώρα, αλλά και χωρίς να γονατίσεις, χωρίς να χτυπήσεις το στήθος σου και χωρίς να υψώσεις τα χέρια σου στον ουρανό, μόνο εάν δείξεις θερμή διάνοια, ολοκλήρωσες το άπαν της προσευχής.

Είναι δυνατό ακόμα και γυναίκα, που κρατάει ρόκα και υφαίνει, να στρέψει το βλέμμα νοερά στον ουρανό και να επικαλεσθεί με θερμότητα το Θεό.

Μπορεί και άνθρωπος που πηγαίνει στην αγορά και βαδίζει μόνος του να κάνει μακρές προσευχές.

Κι άλλος, που κάθεται στο εργαστήριο και ράβει δέρματα, μπορεί να αφιερώσει τη ψυχή του στο Δεσπότη.

Είναι δυνατό και ο δούλος και αυτός που ψωνίζει, και αυτός που ανεβαίνει και αυτός που κατεβαίνει, και αυτός που εργάζεται στο μαγειρείο, όταν δεν μπορούν να έρθουν στην εκκλησία, να κάνουν προσευχή μακρά και ζωηρή.

Ο Θεός δεν ντρέπεται τον τόπο. Ένα πράγμα μόνο ζητά, θερμή διάνοια και ψυχή γεμάτη σωφροσύνη.

Και για να δεις ότι δεν χρειάζονται σχήματα και τόποι και ώρες γενικά, αλλά γενναίο και διεγερμένο φρόνημα, ο Παύλος, ενώ ήταν ξαπλωμένος ανάσκελα στη φυλακή και δεν στεκόταν όρθιος (γιατί δεν τον άφηνε το ξύλο στο οποίο ήταν δεμένα τα πόδια του), επειδή, όντας ξαπλωμένος, προσευχήθηκε με προθυμία, ταρακούνησε τη φυλακή και τράνταξε τα θεμέλιά της και έδεσε τον αρχιφύλακα και τον οδήγησε ύστερα από αυτά στην ιερή μυσταγωγία (Πράξ. 17,25-34).

Και ο Εζεκίας επίσης χωρίς να στέκεται όρθιος, ούτε να είναι γονατισμένος, αλλά ξαπλωμένος ανάσκελα στο κρεβάτι, εξαιτίας της αρρώστιας, γύρισε τον εαυτό του προς τον τοίχο, και με το να επικαλεστεί θερμά και με σώφρονα ψυχή το Θεό, και την απόφαση που είχε ανακοινωθεί ανακάλεσε και πολλή συμπάθεια κέρδισε και ξαναβρήκε όπως πριν την υγεία του.

Κι αυτό θα μπορούσε να το δει κανείς να συμβαίνει όχι μόνο σε άγιους και μεγάλους άνδρες, αλλά και σε κακούς.

Γιατί και ο ληστής δεν στάθηκε σε ευκτήριο οίκο, ούτε γονάτισε, αλλά τεντωμένος πάνω στο σταυρό, με λίγα λόγια πέτυχε τη Βασιλεία των Ουρανών.

Άλλος μέσα σε βούρκο και σε λάκκο (Ιερ.45,6),

άλλος μέσα σε λάκκο και ανάμεσα σε θηρία (Δαν. 6,22),

άλλος μέσα στην ίδια την κοιλιά του κήτους(Ίωνα,2,2-10),

αφού παρακάλεσαν το Θεό, όλα όσα τους απειλούσαν τα διέλυσαν και πέτυχαν την εύνοια του Θεού.

Και βέβαια λέγοντας αυτά σας προτρέπω να πηγαίνετε συνεχώς στις Εκκλησίες, και στο σπίτι να προσεύχεστε με πολλή ησυχία, κι όταν έχετε ελεύθερη ώρα να

γονατίζετε και να ανυψώνετε τα χέρια, κι όταν έχετε ελεύθερη ώρα να γονατίζετε και να ανυψώνετε τα χέρια.

Εάν όμως είτε εξαιτίας της ώρας, είτε εξαιτίας του τόπου μείναμε ανάμεσα σε πολλούς άλλους, να μην παραλείπετε εξαιτίας αυτού τις συνηθισμένες προσευχές, αλλά να προσεύχεσθε μ' αυτόν τον τρόπο, που είπα στην αγάπη σας, και να παρακαλείτε το Θεό, με τη βεβαιότητα ότι δεν θα έχετε τίποτα λιγότερο με αυτή την προσευχή.

Αυτά σας τα είπα όχι για να με θαυμάσετε και να χειροκροτήσετε, αλλά για να τα εφαρμόσετε έμπρακτα και να αφιερώνετε τις ώρες της νύχτας και της ημέρας και της εργασίας στις προσευχές και τις δεήσεις».

(Αγ. Ι. Χρυσοστόμου, Δ' ομιλία «Περί Άννης»)

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr